

Dastan's Basement is pleased to announce the opening of Rashin Ghorbi's print and painting exhibition "Noticeable Continuity" on July 22, 2016. The exhibition will be open for public viewing through July 30. This is Rashin Ghorbi's first exhibition at the Basement. Her works have previously been featured in several solo and group exhibitions most notably at Golestan gallery.

Following her previous series, Rashin Ghorbi has further developed her themes of women and the society. Her paintings depict closed rooms, crowded parties, beauty salons and indoor spaces replete with fake, paradoxical and ironical expressions. Amidst her work on the series, the progress came to a pause due to her mother's illness, and the artist mostly focused on drawing her mother. Gradually, these drawings weaved themselves around the themes of her series, enriching its contemplative aspects.

"Noticeable Continuity" is an effort in showing a "nervous boredom". Women in Rashin Ghorbi's works, in search of an alternative layer in social understanding, have created a series of proxies with many only leading to absurdity. This continuous suspense, introspectively, has brought the artist to think about sitting by her mother's deathbed — the noticeable continuity of looking upwards.

زیرزمین دستان برگزاری نمایشگاه چاپ دستی و نقاشی راشین قربی با عنوان «محسوس استمراری» را اعلام می‌کند. این نمایشگاه در روز اول مرداد ۱۳۹۵ افتتاح و تا نهم این ماه ادامه خواهد داشت. این اولین نمایشگاه آثار راشین قربی در دستان است. آثار او تاکنون در چندین نمایشگاه انفرادی و گروهی، به خصوص در گالری گلستان، به نمایش درآمده‌اند.

راشین قربی در ادامه‌ی مجموعه‌ی پیشین خود، روی موضوعات مربوط به زنان و اجتماع کار کرده است. آثار او محیط‌های بسته، میهمانی‌های شلوغ، آرایشگاه‌ها و فضاهای داخلی پر از چهره‌هایی با حالت‌هایی چندوجهی، گاه متضاد، و گاه طنزآلود را نمایش می‌دهند. در دوره‌ی کار روی این آثار، بیماری مادرش او را مجبور به توقف کرد، به طوری که فقط خود را مشغول طراحی‌های سریع از مادرش نمود. به تدریج، این آثار نیز در تم آثار دیگر او تنیده شدند و آن‌ها را با وجوه تأملی خود غنی‌تر کردند.

«محسوس استمراری» تلاشی برای بازنمایی «کسالتی عصبی» است. زنان در آثار راشین قربی، در تلاش برای لایه‌ای آلترناتیو در درک اجتماعی، میان‌برهایی ساخته‌اند که برخی از آن‌ها فقط به بیراهه می‌رسند. این تعلیق دائمی، به شکلی درون‌گرایانه، هنرمند را به تفکر درباره‌ی انتظار در کنار بستر مادر وامی‌دارد — استمراری که در نگاهی به سمت بالا محسوس است.